

som jo skal høre til et Seminarium. Naturligvis kunde Staten selv bygge en Øvelsesskole, men den vil for det første nu for Tiden være uhyre dyr, og for øvrigt er det ogsaa et Spørgsmaal, om man ikke derved kommer i Vejen for kommunale Skoleforhold. Derfor maa der føres Forhandling mellem Byraadet og Ministeriet, om man f. Eks. kunde tænke sig Forholdet ordnet saaledes, at Staten fik Adgang til at benytte en eller flere af Byens Skoler som Øvelsesskole. En Skrivelse om, hvorledes man kunde tænke sig Sagen ordnet, og om de forskellige Ønsker og Krav, som Staten i saa Henseende maatte stille, er afgaaet til Byraadet foruden et Par enkelte andre Smaaspørgsmaal, som man ønsker at kende Byraadets Stilling til. Derpaa er der endnu ikke modtaget noget Svar; men saa snart Svaret indløber, og man er blevet enig med Byraadet om denne Sag, venter jeg at kunne udarbejde og fremsætte Lovforslag desangaaende for den høje Rigsdag.

Jeg har tilbage at omtale det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) rettede til mig angaaende en ved Eksamen paa Skaarup Seminarium i Aar formentlig sket Mislighed. Jeg havde ikke hørt det Rygte, som det ærede Medlem omtalte, før det sidst i August Maaned blev forebragt mig i en vel endogsaa endnu kraftigere Form end den, hvori det ærede Medlem fremsatte Rygtet, og jeg maa da sige, at jeg kunde ikke tro, dette Rygte talte sandt, for hvis det var sandt i den Form, hvori det blev forebragt mig, var det utænkeligt, at Eksamenscensorerens Formand, Professor N. A. Larsen, ikke skulde have indberettet Sagen. Eksamen fandt nemlig Sted Mandag og Tirsdag den 11. og 12. Juni, og nu var vi sidst i August Maaned, og det vilde være umuligt at ordne Sagen paa anden Maade end saaledes, at Dr. Eduard Larsen, Forstanderen, maatte begynde det nye Skoleaar. Det viste sig ogsaa, da jeg talte med Professor N. A. Larsen, at Rygtet, saaledes som det var forebragt mig, ikke talte helt sandt, men han vidste ganske vist ikke bestemt, hvorledes Forholdene laa, og ønskede, inden han gav mig en Indberetning om Sagen, at faa en Erklæring fra Forstanderen. Dette skete, og efter at have modtaget denne Erklæring viste det sig at være nødvendigt at afhøre den af Lærerne, som Forstanderen havde forhandlet med om Spørgsmaalet, nemlig Lærer Trap. Efter at dennes Erklæring var indkommet, og Forstanderen igen

havde udtalt sig, skulde jeg altsaa tage Stilling til Sagen, og nu vil jeg gerne saa nøjagtigt, jeg kan, referere, hvorledes Sagen efter disse Udtalelser og Erklæringer maa antages at ligge.

Det er jo alle Medlemmer bekendt, at de Begivenheder, der ledsagede Dr. Eduard Larsens Ansættelse som Seminarieforstander, var af den Art, at det vakte ret stor Opposition, at han skulde ansættes som Forstander. Jeg mente dog, at jeg maatte foretage denne Ansættelse, det skal jeg komme tilbage til siden. Den stærke Opposition blev imidlertid, efter Dr. Larsens Fremstilling, efterfulgt af Begivenheder af noget lignende Art, som gjorde, at hele hans Arbejde ved Seminariet vanskeliggjordes. Hertil kom, at Dr. Larsen, der som Hovedfag i sin lange Seminarietid havde haft Historie, paa Grund af Forholdene ved Seminariet blev nødt til at overtage et for ham helt nyt Fag, først i Forfjor Psykologi og sidste Aar den almindelige Del af Pædagogikken, Fag, som han aldrig før har haft med at gøre. Under disse Forhold var det ikke underligt, at Forstanderen var noget anspændt og nervøs overfor denne Undervisning, og han søgte da, om han ikke hos Venner og Bekendte kunde faa en almindelig Fortegnelse over, hvilke Spørgsmaal der plejede at blive forelagt og kunde forelægges ved en Eksamen i Pædagogik. De Oplysninger, han fik i saa Henseende, var imidlertid utilfredsstillende, og han skrev derfor, da Tiden for Eksamen nærmede sig — det var den 29. Maj — et Brev til Censorerens Formand, Professor N. A. Larsen, med Spørgsmaal om, for det første, hvornaar Eksamen skulde afholdes og paa hvilken Tid af Dagen, og dernæst, om ikke Censorerens Formand, da han var ny Mand i Faget og var noget ængstelig for Eksamen, vilde sende ham en Slags Generalfortegnelse over, hvilke Spørgsmaal man mente der i al Almindelighed kunde gives ved en saadan Eksamen, idet det var ham bekendt, at der før var meddelt Forstandere en saadan Generalfortegnelse. Endvidere, om ikke Professor N. A. Larsen ogsaa af Hensyn til ham som ny Eksaminator vilde være villig til at sende ham Eksamensspørgsmaalene noget tidligere, end det ellers plejede at ske, for at han kunde sætte sig nøjere ind i dem for sin egen Eksaminations Skyld. Det er ellers Regelen, som af det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) rigtigt fremsat, at efter Seminarieloven er det ganske vist Eksaminatorerne, der eksaminerer,